

אבא, תודה!

אבא שבשמים אוהב את כולנו אהבה אינסופית! ועושה לנו הכל באהבה אינסופית ולטובתנו! מגיע לאבא שבשמים תודה מאיתנו!

העלון מוקדש לרפואת יצחק חיים בן אורית דוד בן תרצה בתנאל בן סימה חיה שרון בן זינה זלפה יהונתן בן אדיטה דוד בן תמר הודיה בת שלי מאיר מאור בן חיה רבקה אבשלום בן יהודית ואפרת בת ורד בתוך שאר כל חולי עמו ישראל להצלחת חיים בן חנה שמחה ושלי בת שרה אור חיים בן שני מאור בן שני הילה בת הודיה יוסף ח' בן שלי אהרון דוד בן שלי אליה בן מיכל חגית ישראל מאיר בן מיכל דוד בן אסתר אליהו בן חנוכה יעל בת איילה יוסף בן איילה משה בן מירה יעקב בן חווה. ולבריאות הצלחה פרנסה בשפע זיווג הונן וחזרה בתשובה אברהם בן מרסל רביד בן מיכל איי' בן ורניק אהרון רון ח' עזיז בן דליה וכן ציון בן דליה. לשמירה והגנה ליהודה בן דוד וענת רחל וליוסף בן דוד וענת רחל. ולהבדיל לעילוי נשמת אבי מורי עמנואל חיים בן חסידה, חנה שמחה בת פרח, אתי שונטל זאוי בת רחמינה דוראל בן מאיה גדי רפאל בן סאסו ששון לוי בן מינה, שרית שרה בת דבורה, רוחמה בת יהודית יוסף עוזיאל בן חיים, רוברט ראובן בן חנינה יוסף גיסן בן שושנה אליהו ראובן בן רחל, חיים ויקטור בן רחל גועם בן עדן גריה בן סביה אליהו בן רחל עמוס בן שמחה חדזה בת טובה קרוין זורי בן אברהם חיים בן חביבה ויצמן בן גורג'יה וג'יבורי ישראל עמנואל מורנו בן שלמה חן בן עדי מתן בן פנינה ידידיה אשר בן גועם עוז ישעיה בן שירה משה בן שולמית ויאיר בן איריס לשמירת והצלחת כל חיילי צה"ל כוחות הביטחון וכל עם ישראל ולרפואת כל הפצועים מהמלחמה ולהחזרת כל השבויים לשלום בריאים ושלמים ולעילוי נשמת כל הנרצחים הי"ד

לא משנה מה אתה הבן של בורא עולם!

רבי מאיר ורבי יהודה, בכל הגמרא - הלכה כרבי יהודה (כיוון שרבי מאיר היה חריף מאד ולא יכלו חבריו לרדת לסוף דעתו).
חוץ מאשר במקום אחד. אומרת הגמרא הקדושה: "תניא בנינים אתם להשם אלוהים" - אומר רבי יהודה - בזמן שאתם נוהגים מנהג בנינים אתם קרויים בנינים, אין אתם נוהגים מנהג בנינים אין אתם קרויים בנינים"
אבל רבי מאיר טוען ומוכיח אחרת "בין כך ובין כך אתם קרויים בנינים" ורק במקום זה, בכל הגמרא - הלכה כמותו! עבר עלינו תשעה באב קשה מאד, עם המראות הקשים של החטופים, עם תחושה שהכל תקוע ושום דבר לא זז אבל חשוב שנזכור שהשם יתברך אוהב אותנו וממר יצא מתוק!

כל היאוש, הדיכאון, הרדיפה העצמית, העצבות, הכל בגלל שהאדם לא יודע שיש לו אבא שאוהב אותו תמיד!

מי שיודע שיש לו אבא שתמיד אוהב אותו הוא תמיד בשמחה! (החיזוק מתוך השיעור השבועי של הרב שלום ארוש שליט"א והספר של הרב שלום ארוש שליט"א מעיין גנים)

חודש שכולו "אב":

"משנכנס אב ממעטין בשמחה" - חודש אב הוא חודש בו אירעו צרות רבות לישראל. לכן, כתבו הפוסקים כי עדיף לדחות משפט שיש ליהודי עם הגוי, מפני שמזלם של ישראל ירוד בחודש הזה ואין ידם על העליונה. אם כן, מדוע נקרא חודש זה בשם 'חודש אב' ולא בשם אחר כמו 'חודש צער'... 'חודש שפל'?

אומר ה'בן איש חי' דבר מרגש ומדהים: קבע ה' יתברך שיקראו לחודש זה בשם 'אב', לומר להם לישראל: "ידעו לכם, כי כל הצרות, הקשיים, הבעיות והאסונות בחייכם - הכל זה מה'אב', הכל זה ממני - אבא שלכם.

שלא תתלו זאת באף מחלה, ובאף אדם שפגע בכם. הכל אני עשיתי לבדי כאב רחמן ואוהב, שנאמר: "כרחם אב על בנינים רחם עלינו". גם הקושי והבעיה, גם הניסיון הקשה עם הילד, המצב הלא נגמר עם הפרנסה, החתונה שהתבטלה ברגע האחרון - הביטוי למעלה ותבינו שזה רק אני, אבא שלכם, לטובתכם!. תפנו אליי, לאבא שלכם ואני אעזור לכם ואושיע אתכם!. כי אתם - עם ישראל מעל המזל, אתם הבנים שלי ואתם רק בידיים שלי!. אני יכול לסדר לכם את כל הבעיות ברגע אחד: חתונות בן רגע, רפואה תוך לילה וללא טיפולים, ילדים בריאים וטובים ללא שום התערבות זרה!. רק תאמינו בי שהכל זה אני ברחמים, ותפנו אליי. אל תכעסו על השני ואל תתלו זאת בסיבות גשמיות. ('מהעלון טוב לחסות בה' פרשת מטות מסעי').

מילים מהלב / הכל מאבא שאוהב אותך בלי סוף: ∞

אני רוצה לשתף אתכם במשהו אישי ככה ממני אליכם על כמה שהמחשבה הזאת "שכל מה שקורה זה מאבא שאוהב אותך" עזר לי ברגעים סופר קשים.

אז ככה, בתוך השנת אבל של אבא שלי עליו השלום באיזה יום אחד הלכתי לשחק כדורגל עם חברים, כשאתה בתוך המשחק אתה מרגיש מנותק מהכל, אתה בלהט של המשחק ושוכח מכל השאר. הקבוצה שלי הפסידה איזה משחק אחד וירדנו להיות ממתנינים למשחק הבא, פתחתי את הטלפון לראות מה השעה והתמונה של אבא שלי הייתה ברקע בשומר מסך, באותו רגע שראיתי את התמונה צף לי געגוע מטורף אליו וזה החזיר אותי לכל מה שקרה.

הרגשתי כאילו פטיש של 500 קילו נתן לי מכה בראש וזה ערער אותי. אלה מאותם רגעים שהאסימון נופל שאני מעכל שזהו הוא לא פה לידי וזה מאוד קשה מאוד קשה! חשבתי מה יכול לחזק אותי באותו רגע ואמרתי לעצמי מחשבות של אמונה כמו: "הכל לטובה" "הכל בהשגחה פרטית" "הכל מבורא עולם" וכו'... כל המשפטים האלה הם נכונים אבל שום דבר לא ניחם אותי וחזק אותי באמת באותו רגע. ואז אבא שבשמים ריחם עליי ונתן לי לחשוב את המחשבה:

"הכל מאבא שאוהב אותי אהבה אינסופית" - ופתאום כמו בקסם הכל הרגיש לי בסדר.

כמו כדור הרגעה ישירות לתוך הלב אני לא יודע איך להסביר את זה אבל כשאמרתי לעצמי שהכל מאבא שאוהב אותי אהבה אינסופית אז התחושה הייתה שאם הכל מאבא שאוהב אותי ועוד אוהב אותי בלי סוף! אז "הכל בסדר", אני בידיים טובות ואם הוא

אוהב אותי אז הוא לא יעשה לי רע והכל טוב! מאז כל פעם שתקף אותי געגוע הייתי עושה את זה. הלוואי הייתי יכול להעביר לכם את ההרגשה הזאת כדי שתבינו יותר טוב את הסיטואציה שממקום שאני מרגיש רק רמה פתאום להרגשה טובה מסל-100 בשניה! וגם שיודעים שהכל מאהבה אז יותר קל לקבל את הכל באהבה ולהאמין שהכל לטובה לפשוט תקחו את זה בשתי ידיים תתחילו לתרגל את זה תכניסו טוב לראש שכל מה שקורה לכם קורה מאבא אוהב אתכם בלי סוף! אם אישתך רבה איתך אם הילדים לא מקשיבים אם הבוס בעבודה עושה לך בעיות או השכנים או כל דבר גם אם טעית ונכשלת במשהו נכון ש'הכל מה' יתברך' 'הכל מבורא עולם' זאת האמת! אבל בורא עולם הוא אבא שלך והוא אוהב אותך באמת אהבה אינסופית! אז המשפט הכל מאבא אוהב אותי אהבה אינסופית זאת האמת לאמיתה וזה הכי מחזק בעולם!!! תנסו תראו מה זה יעשה לכם בלב!

גם שהכל הולך נגדך אבא בחיים לא יעשה לך רע!

היה זה לפני כ-100 שנה. יהודי ירא שמיים וצדיק, ר' שמואל דוד פריד ז"ל, עבד לפרנסתו במסעדה. עם הזמן הוא קנה את המסעדה בעצמו, הגדיל אותה והכפיל את הכנסותיה. יהודים וגויים היו באים לאכול שם. במסעדה היו לו שני מטבחים כשרים: אחד בשרי ואחד חלבי. אלא, שחדר האוכל חולק לשניים: חדר גדול עם שולחנות לציבור הנוכרים, אשר שם אכלו הגויים על השולחן בשר וחלב שהוזמן בנפרד מכל מטבח, ובחדר השני אכלו יהודים ע"פ כל כללי הכשרות: בשרי או חלבי בנפרד. בכדי שחלילה לא יכשלו יהודים באכילת בשר וחלב, התקין ר' שמואל פריד תקנה גדולה: 'כל מאכל שיצא מהמטבח לא חוזר פנימה - יהיה אשר יהיה'. גם אם הוציאו בבוקר כמות גדולה של לחם, ונשאר הרבה, לא מחזירים דבר, למרות ההפסד שבדבר. כל זאת על מנת שלא יבלבלו בין מאכל חלבי לבשרי ולא יכשילו אף יהודי באכילה שאיננה ע"פ ההלכה. כך נהג במשך זמן רב כשהוא מצליח מאוד בעסקיו.

והנה, ערב שבת אחד, נכנסה אשתו למטבח לבשל מאכל בשרי ולתדהמתה היא ראתה שם לחם מרוח בחמאה. היא התחילה לחשוש שמא התערבב במטבח הבשרי, מאכל חלבי. היא רצה לספר זאת לבעלה ואמרה לו בתוכחה: "בוא וראה מה קרה..." "ראה, כמה יהודים סומכים עליך והנה מתברר שאתה מאכיל אותם טריפות". ר' שמואל התעצב מאד לשמוע על כך והחליט מתוך חרטה עמוקה על המקרה - כי הוא מוכר את המסעדה באופן מיידי! הוא מכר את המסעדה המצליחה בהון רב, והחזיק בסכום גדול מאד. אחד מאנשי העסקים בעיר אשר עסק בסחר ביהלומים ושמע על כך שהוא מחזיק באמתחתו סכום גדול, פנה אליו בהצעה מפתה: "בוא ותשקיע את הכסף הרב שבאמתחתך ביהלומים". הוא הציע לו יהלומים טובים ויקרים אשר ערכם עולה מידי חודש ובכך הונו יגדל ויתפרנס בכבוד כל חייו, ללא כל מאמץ. ר' שמואל דוד בדק את הדבר והסכים.

הוא קנה את כל היהלומים בכל הכסף שהיה בידו, אלא שהוא לא ידע שמוכר היהלומים הינו נוכל ערמומי אשר טמן לו מלכודת. כל היהלומים היו מזוייפים, ובכך לקח הנוכל את ההון הגדול, והותיר את ר' שמואל עם זכויות מזויפות. שבועיים לאחר מכן, כשהראה ר' שמואל דוד לסוחר גדול של יהלומים את הסחורה שבידו, הזדעזע הסוחר ואמר לו כי הכל מזויף וכי הוא נפל בפח. ר' שמואל דוד עמד המום ולא ידע את נפשו. ברגע אחד הוא איבד את כל רכושו שעבד עליו כל החיים בעשר אצבעותיו. שנים רבות עבד במסעדה, צבר הרבה מאוד כסף. ממכירת המסעדה היה לו הון רב. את כל הכסף הוא השקיע ביהלומים, וכעת הוא איבד את הכל. ברגע אחד הפך להיות מיהודי נכבד ועשיר לעני ואביון גדול. הוא ניסה להתחזק באמונה ולא להישבר, והחליט לקום ולנסות להחיות אותו ואת בני משפחתו. הוא נהג כמו אנשים רבים - ארז את מטלטליו ונסע לאמריקה לעבוד ומשם שלח את הכסף למשפחתו. לא היה לו כסף אפילו כדי לקנות כרטיס נסיעה. הוא לווה כסף, קנה כרטיס הפלגה ונסע לאמריקה. באמריקה הוא עבד קשה מאד. הוא היה שוחט בהמות החל מהשעה ארבע לפנות בוקר עד עשר בלילה! מפני שזו היתה העבודה היחידה שלא עבדו בה בשבת. הכל לכבוד בורא עולם! כך עבד זמן רב עד שהצליח לצבור סכום כסף נכבד. הוא פרע את החוב שלוה עבור הנסיעה. ואת הכסף שנשאר לו, הוא שלח למשפחתו שיקנו כרטיס נסיעה ויבואו לאמריקה. כל משפחתו היגרה לאמריקה וכך הם שבו אחר שנים רבות לחיות בכבוד.

שנה לאחר מכן... פרצה מלחמת העולם השנייה. הנאצים הארורים נכנסו לעיר מולדתו של ר' שמואל, שם הם הרגו את כולם - גם את היהודי שקנה ממנו את המסעדה באנטוורפן. את הנוכל שהונה אותו במכירת היהלומים הם העבירו באושוויץ, ולאחר חמש שנים הוא שרד את השואה ועלה לאמריקה. כל אותם שנים היו ר' שמואל ומשפחתו שלווים ורגועים באמריקה. כשנודע לר' שמואל דוד שאותו יהודי שהונו אותו מגיע לאיזור בו הוא מתגורר בארה"ב, הוא מיהר לנסוע לנמל בכדי להמתין לו.

כשירד הנוכל מהספינה, ר' שמואל דוד קיבל אותו בשמחה ובברכת 'ברוך הבא' לביתו. הוא לקח אותו לביתו, האכילו והשקהו, דאג שתהיה לו עבודה להתפרנס. דאג לו לדירה. הלווה לו כסף והעמידו על רגליו. הנוכל היה המום ושאל אותו בתמיהה: "אינני מבין מה קורה פה? אני רוששתי אותך בנוכלות ואתה דואג לי ועוזר לי להשתקם בחיים?". או אז ענה לו ר' שמואל דוד בהתרגשות: "דע לך, אח יקר, כי אילולי מה שעשית לי, לא הייתי היום בין החיים! אני חייב לך הכרת הטוב על כך שגנבת לי את כל הכסף! אילו לא הונת אותי, והיית נותן לי יהלומים אמיתיים, הייתי סוחר גדול באנטוורפן ולא זז משם! כל חיי היו שם: משפחה, חברים, עסקים, ולא הייתי חושב לזוז משם. רק המעשה שלך גרם לי לעקור את מגורי לארה"ב ובכך ניצלו חיי וחיי בני משפחתי!".

אומר שלמה המלך ב'משלי' (יט כא): 'רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום', מסביר הגה"צ (הגאון הצדיק) רבי אלימלך בידרמן שליט"א: 'בפסוק זה יש בו מרגוע ובשורה לבני העולם, כי אם יבינו שרק אבינו, רועינו הוא הקב"ה המחליט ועושה הכל לבדו: הוא הנותן והלוקח, הוא המאיר והמחשיך, הוא המאריך והמקצר, כל הנועשה בעולם בעליונים ובתחתונים הכל מידו, ורק מה שיעלה ברצונו, הוא אשר יארע לכל אדם! ואף כי פעמים נראה שהשני חורש עליך מחשבות רעות ואף חותר ומתייגע כדי להרע לך. אל תבהל, מפני ש'המחשבות הרבות אשר בלב אותו האיש', הן אלו שיגרמו לך ש'עצת ה' היא תקום', שרצון ה' להיטיב לך יסתובב דרך אותו "שונא", ועליך העבודה להבין שזה רק מאבא אוהב אותך בלי סוף מאב הרחמים לבדו וב"ה לזכות לראות בישועה שתצא מכך! ('פניני עין חמד').

חידוק באמונה / מה אתה עושה שאתה מרגיש שהבית נשרף?

בואו תשמעו דבר שהוא פלא פלאים.

רבי נתן מברסלב הלך עם התלמידים שלו לכיוון העיירה, והם ראו מרחוק יהודי שנשרף כל הבית, ופתאום הם שמים לב שהוא רץ בין כל האש ובין כל מה שנשרף להציל כל מה שהוא יכול כדי לבנות את הבית החדש.

*רבי נתן מברסלב הסתכל על התלמידים ואמר להם -

מהיהודי הזה אפשר לאמוד איך לנצח את החיים, שאדם עובר שריפה בחיים למה לו למנוע את עצמו מלחפש איך לבנות מחדש?

כל אחד מאיתנו לפעמים עובר איזה תקופה מרגיש "שהבית נשרף" -

שום דבר לא הולך, יש מחשבות, יש ימים לא פשוטים.

אבל הדרך לנצח כל משבר היא דווקא לא להבהל ולהתעסק עם מה שנשרף כי זה יכול לפגוע גם בנו.

הדרך לנצח כל משבר היא דווקא לחפש בתוך הדבר איך לוקחים בתור כל מה שנשרף דבר קטן טוב ומצליחים לבנות אותו דבר חדש.

נפלו? נקום, נשברנו? זה טבעי נתפוס נקודה קטנה של טוב ונרוץ איתה קשימה.

הדרך להעלים חושך היא רק להביא אור, ואז הוא נעלם לבד.

לפרסם את הנס, ניסים מהמלחמה / שלושה רכבים בערו, ואף לא חייל אחד!

סיפר הרב ברוך רוזנבלום, ממגידי השיעורים הנוודים בעיר בני ברק: לפני זמן מה דיברתי עם קצין בכיר מאוד בצבא, תלמיד שלי, לא אומר את שמו כדי שלא להסגיר את זהותו. שאלתי אותו 'מה נשמע?' ו'כמה ישנת בלילה האחרון?' הוא סיפר לי כי עיקר הלחימה נעשית בלילה. זה הזמן. ואז שאל: "תרצה שאספר לך סיפור?" "כמובן!"

והוא מספר כך: בשעת לילה מאוחרת נכנסתי למפקדה לא רחוק מהגבול עם עזה. בחדר הפיקוד מסכים גדולים המראים את מה שנעשה בשטח באמצעות מזל"טים שמרחפים מעל איזורי החזית ומראים את הנעשה מתחת. אתה רואה מלמעלה את החיילים ואת התזוזה שלהם. כשנכנסתי לחדר הפיקוד, ראיתי את כל הנוכחים בחדר יושבים בשתיקה מתוחה מאוד, עם ידיהם על הראש, ממש נואשים. "מה קרה?" שאלתי אותם. "בוא ותראה בעצמך על המסך מה קורה", אמרו.

התקרבותי למסך וראיתי שלושה רכבים עולים באש. אני מסתכל מקרוב יותר ורואה כי מדובר בשלושה נמ"רים (נגמ"ש מרכבה). אלו רכבים משוריינים שעמם מעבירים חיילים בבטחה בין נקודות שונות בחזית. כל נמ"ר כזה מכיל 12 חיילים. הקצינים הבכירים יושבים בפיקוד ורואים שלושה נמ"רים עולים באש לאחר שספגו ככל הנראה טילי נ"ט. התוצאה ברורה: שלושים ושישה הרוגים נוספו למעגל האיום של ההרוגים. הקצינים ישבו המומים, לא יכלו להוציא הגה מהפה. פחד אלוקים!

הייתי שם חמש או עשר דקות כשלפתע בקשר נשמע קולו של אחד הקצינים בשטח כשהוא יוצר קשר עם מפקד בכיר במפקדה. "אתה שומע?" "איפה אתם?" שואג הקצין הבכיר. והמפקד בשטח מספר כי הוא הוביל את שלושת הנמ"רים עם החיילים לכיוון נקודה מסוימת, אלא שהשרשרת של הנמ"ר הראשון יצאה ממקומה, "נתקענו ולא יכולנו להמשיך לנסוע. ידעתי מיד כי אם נשאר במקום אחד, עד מהרה ישגרו לעברנו טילים נ"ט ויפגעו בנו. נתתי הוראה מיד לכל החיילים לפתוח את דלת הנמ"ר ולברוח. כל שנים-עשר החיילים הראשונים ברחו. החיילים בנמ"ר השני, כשראו שאנחנו בורחים, גם הם יצאו ונמלטו, ואחריהם שנים עשר החיילים בקבוצה השלישית.

כשהמחבלים ראו את הנמ"רים עומדים, מיהרו לירות בהם טילים נגד טנקים, וכולם בערו באש. שלוש מכוניות בערו - ואף לא חייל אחד הרוג... רק אז יכולנו כולנו במפקדה לנשום לרווחה...

"תגיד לכולם שלא יפסיקו להתפלל", סיים הקצין הבכיר, "כוח התפילה זה הדבר היחיד שמציל אותנו. חייבים להמשיך להתפלל ולא להניח את התפילה אף לא לרגע אחד!"

הודיה לבורא פותחת שערי שמים:

בדרך-כלל אדם מודה לחברו, להוריו ולבוראו על דבר טוב שקיבל מהם, וזו אחת מהדרכים להכיר תודה - פשוט להודות.

אדם שלא מודה על מה שקיבל יוצר לעצמו נקודות חובה, שספק אם יעזרו לו בשנית.

יום יום אדם קם בבוקר, מהלך, אוכל, נושם ופשוט חי, ספק אם הוא נתן הודיה יום יום על החיים שקיבל, על הבריאות והיכולת לתפקד כרגיל.

אתמול צמנו על חורבן הבית, יממה לא אוכל ושתייה, כמה כאבנו, כמה עייפנו, כמה ספרנו את הדקות וכל זאת כדי להכניס מעט מזון לגופנו.

היום אנו יכולים לאכול ולשתות בכל עת שאנו חפצים, ועל היכולת הזו אנו צריכים להודות.

אדם חכם מודה לבורא בכל יום על היותו חי, בריא ונושם, לא צריך לחכות לנס כדי לעשות סעודות הודיה. בכל סעודה שלך תוכל להודות לבורא על עצם היותך מתפקד כראוי.

אמר דוד המלך: "באו שֶׁעָרְיוּ בְּתוֹדָה חֲצֵרְתִּי בְּתוֹדָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ" (תהילים ק', ד')

אמרו חז"ל: "אם אדם רוצה שתפילתו תיכנס דרך כל השערים יתן הודיה לבורא - 'בואו שעריו בתודה' - תן הודיה לבורא ותזכה להכניס את תפילותיך בכל שערי השמים... (הרב רונן קרנא)

קצר וקולע - "אמרתי לקב"ה - תראה לי שאתה אוהב אותי":

קבוצת בחורים שמשמחים חולים קיבלה הודעה לבוא לשמח יהודי שמאושפז באחד מבתי החולים בארה"ב. "מדובר באדם מבוגר, שהוא מורדם ומונשם, אך הנשמה שלו שומעת", אמרה המשפחה, "וזוה יכול לשמח אותו מאוד". הבחורים נענו בשמחה, והגיעו לבית החולים, חדר 908 קומה 8, כפי שהמשפחה מסרה להם. להפתעתם, כשנכנסו לחדר, הם מצאו בו יהודי מבוגר, יושב לבדו על המיטה. הם ניגשו אליו בחיוך עם כלי הנגינה, ושאלו אותו אם הוא היה רוצה שהם ינגנו לו וישירו איתו. החולה שמח מאוד והנהן. הם החלו לנגן ולשיר. ההתרגשות הייתה גדולה, והחולה אף הזיל דמעה. לבסוף הוא שאל אותם: "מי שלח אתכם?". "הקב"ה!", הם ענו לו. "הקב"ה, אני מבין", אמר בגיחוך, "אך מי אמר לקב"ה לשלוח אתכם?", חזר ושאל. "קבלנו הודעה מהמשפחה שלך, אך האמת שקצת הופתענו, כי בהודעה נאמר שאתה מורדם ומונשם, וב"ה אתה נראה לנו יחסית בסדר גמור". "תראו לי את ההודעה", הוא ביקש. הוא הסתכל על הטלפון, והחל לבכות... "הקב"ה אוהב אותי...", הוא אמר, "הקב"ה אוהב אותי...". "אתם עשיתם טעות. זה אומנם חדר 908 קומה 8, אבל אני בבנין 8, ואתם צריכים את בנין 6. אבל הקב"ה באמת אוהב אותי. לפני שלושה ימים עברתי ניתוח. אני אלמן, והבן היחיד שלי נמצא במדינה אחרת. ישבתי היום על המיטה ובכיתי, אמרתי לקב"ה - אני לבד, אף אחד לא בא לבקר אותי, תראה לי שאתה אוהב אותי... ואתם הגעתם. וכששאלתי אתכם מי שלח אתכם, אמרתם - הקב"ה. אז הקב"ה באמת אוהב אותי".

כל המועדים הם עדות לכך שהקב"ה אוהב אותנו. הרבה יותר קל להבין זאת בחג סוכות, או פורים, ואף ביום הכיפורים. אבל בט' באב? אלא כשאבא שולח את בנו לניתוח, אף שהניתוח כואב, אנחנו מבינים שזה לטובתו. בט' באב אנחנו עושים חשבון נפש עם עצמנו לעצמנו. הכול התחיל בבכיה של חינום, ולאחר מכן שנאת חינום, שנמשכת עד היום, ובגלל חטאינו גלינו מארצנו. עם המסר הזה אנחנו היינו צריכים להיכנס לט' באב ועם המסר הזה גם לצאת ממנו!

הקב"ה אוהב אותנו, אך עלינו להשתפר. הבה נחשוב על משהו אחד, שנעשה אותו אחרת בעקבות ט' באב. (יצחק פנגר)

התודה היא כוח עצום שיש לאדם!

כשאדם הולך עם תודה, מודה לה' על כל המתנות שה' נתן לו עד עכשיו ונותן לו ככל רגע, הוא מראה לה' שהוא שמח ומאושר במה שיש לו. אדם צריך לדבר חיובי! יאשיכו להיות ישועות גדולות יאשיך להיות טוב, הדיבורים פועלים. אסור להוציא מהפה דיבורים של יאוש, של חוסר תקווה, דיבורים כאלה מזיקים! צריך הרבה לפרגן ולברך אחד את השני כי לברכות יש כוח עצום, כוחה של מילה של יהודי!

אחים יקרים תודה רבה רבה לאבא שבשמים שמזכה אותנו ויש ביקוש לעלון והוא תופס תאוצה ואנחנו רוצים להגדיל את הכמות, מי שרוצה להיות שותף בעלון, להפיץ נא ליצור קשר במס 0532772613 - יוסף חיים, או לנסות במספר 0544541754 - איתן אביאל לוי. לקבלת העלון במייל, הערות, לשתף סיפורים, מחמאות, וכו' - abatotda1234@gmail.com

זמן חיוך (לא לקרוא רק את הבדיחות חח יש פה תכנים שווים זהב!):

- אנשים שנחמדים אלי מרצונם ומצפים שאהיה נחמד בחזרה אני לא חתמתי על החוזה הזה.
- יומיים בבית מלון והחלפתי כבר 86 מגבות. בבית תלויה לי מגבת מאחורי הדלת מאוגוסט 2020.
- - כואב לי הראש - שתית מים? - כן - פה מסתיימת ההכשרה שלי.
- הגוף שלי הוא המקדש שלי והחלטתי להקריב קוראסון חמאה.
- זורקת רעיון, חולצות לילדים עם שרוולים מנייר טואלט.
- הקטע הזה שאתה אומר לבן שלך ללכת לישון ובמקום ללכת בדרך הרגילה לחדר שלו הוא הולך דרך שביל ישראל.
- נעלי ריצה - 400 שווארמה בלאפה - 58 הבנתם את הדילמה?
- התחזית לשבוע הבא: עליה ניכרת של ילדים מעצבנים במרכזי הקניות.
- קרו איזה 4000 דברים מתחילת היום, שלושה מהם לא עיצבנו אותי.
- מתחביביי: להזיז בפתאומיות את העכבר מצד לצד בזמן שאיש תמיכה משתלט על המחשב שלי מרחוק.
- אם רק לפני חצי שנה משהו היה בא ואומר לי שאקום היום בשש בבוקר וארוץ חמישה קילומטר על שפת הים, הייתי בא אליו עכשיו ואומר לו: אתה רואה שטעית?
- כשאחותך יולדת בפעם הראשונה: נוסע לבקר בבית חולים קונה לה חיתולים ועגלה כותב מזל טוב בשמיים עם מטוס תינוק שני ומעלה: שולח לה "תתחדשי" בהודעה.
- מה הכישרון שלי? לקנות בגד בדיוק יומיים לפני שהמחיר שלו יורד.
- הטעות הכי גדולה בחיים היא להגיד "איך אני עייף" למישהי שיש לה ילדים.
- לאנשים שמעדיפים קרמבו מוקה על קרמבו וניל, למזוג לכם בצד גם קריסטל מנטה?
- "השב קופסאותיך לאמך למען יאריכון ימיך"
- אם שינה היתה מרזה הייתי שלד.
- אם תעריך את המעט תגלה שיש לך הרבה!

עצת הזהב שתהפוך את חייכם לגן עדן בעזרת ה' יתברך: לקחת 15 או 10 דק או אפילו 5 דק ביום כל אחד לפי יכולתו, ולפנות לבורא עולם כאל אבא שאוהב אותך בלי סוף!!! ולהודות לו על כל הדברים הטובים שיש לך בחיים ולפרט כמה שיותר. תמש להודות על כל בקודה טובה אפילו הכי קטנה שיש. אפילו להגיד את זה בפה לדוגמא: "אבא שאוהב אותי בלי סוף תודה על הבריאות, תודה שאני רואה תודה שאני רואה צבעים וכו' אבא שאוהב אותי בלי סוף תודה על המשפחה תודה על אמא וכו'..."
וליישם את זה בהכי פשטות שאפשר! כמו ילד קטן שאומר תודה לאבא האוהב שלו.
כל מה שקורה לך בחיים הוא מאבא שאוהב אותך בלי סוף ולטובתך! ∞❤

